

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Παρακλητικός Κανών Αγίας Αικατερίνης της Μεγαλομάρτυρος

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, (τετράκις μετα των στοίχων)

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ πολυσόφῳ καὶ κλυτῇ Ἀθληφόρῳ, Αἰκατερίνῃ τῇ τοῦ Κτίσαντος
νύμφῃ, προσέλθωμεν οἱ πάσχοντες βοῶντες ἐκ ψυχῆς. Μάρτυς
ἀξιάγαστε, ἐξελοὺ τοὺς σούς δούλους, τῆς παρούσης θλίψεως, καὶ
μελλούσης ἀνάγκης. Σὺ γάρ μεγίστην ἔχεις πρὸς Χριστόν, καὶ
παρρησίαν, σεμνή καὶ οἰκείωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοὶ• εἰ
μὴ γάρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν,
Δέσποινα, ἐκ σου• σούς γάρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν´ (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός...

Ὠδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ἀκήρατε νύμφη τοῦ Ἰησοῦ, προσχευς οὐρανόθεν, καὶ ἐνώτισαι τὰς
φωνᾶς, τῶν πίστει θερμῇ σοὶ προσιόντων, Αἰκατερίνα καὶ δός τά
αἰτήματα.

Ίλέω σου ὄμματι εὐμενῶς, ἴδε καλλιμάρτυς, τῆς ψυχῆς μου τήν
συντριβήν, καί ὄρεξον χεῖρα βοηθείας, Αἰκατερίνα τῷ σοί ἀτενίζοντι.

Κενώσας ὀργίλως ὁ δυσμενής , τή ψυχή μου Κόρη, τήν πικρίαν τῶν
ἡδονῶν, νεκρόν μέ κατέστησεν ἀθλίως, ἀλλ' ἐνιστάσα σύ Μάρτυς μέ
ζώωσον.

Θεοτοκίον

Ἀγνείας ταμεῖον θεοειδές, καί δικαιοσύνης, πρυτανεῖον φωτολαμπές,
Ἄγνή θεοχώρητε Παρθένε, ἀγιάσόν μου καί σῶμα καί ἔννοιαν.

Ὡδή γ'. Σὺ εἰ τό στερέωμα.

Τεῖχος ὀχυρώτατον, Αἰκατερίνα πανθαύμαστε, γενοῦ ἡμίν, τοῖς
προσδεχομένοις, τήν θερμήν σου ἀντίληψιν.

Ἐξαρὼν τήν θλίψιν μου, καί τήν πικρίαν τῶν πόνων μου, εἰς ἀληθῆ,
χαρμονήν μετάθες, καί γλυκεῖαν ἀνάψυξιν.

Ρῶσιν πολυπόθητον, τοῖς ἀσθενέσι χορήγησον, νύμφη Χριστοῦ, καί τοῖς
τεθλιμμένοις, τήν τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον

Ἰασιν καί λύτρωσιν, εὐλογημένη Πανάμωμε, δίδου ἡμίν, τοῖς
ὑμνολογούσι, τῆς σῆς δόξης τό μέγεθος.

Διασῶσον Παρθενομάρτυς τοῦ ψόγου Αἰκατερίνα, ἐκ ποικίλων
ἀρρωστημάτων καί θλίψεων, τούς ἐξαιτούντας τήν θεῖαν σου
προστασίαν.

Ἐπιβλεψὼν ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τήν ἐμήν χαλεπήν του
σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν

Παρθένε σοφή, καί Ἀθληφόρε ἔνδοξε, καί νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανσεμνέ, κακῶν τήν ἀπολύτρωσιν, καί παντοίων πταισμάτων τήν ἄφεσιν, καί τόν σόν νυμφίον δυσώπει παρασχεῖν, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι τούς ἄθλους σου.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, καί ὁδυνηρῶν συντριμμάτων ἀνόρθωσον, τούς προστρέχοντας τή σκέπη σου, ὦ Κατερίνα πολυδόξαστε.

Ἡ πρεσβεία σου γένοιτο, δρόσος θυμηδίας καί παρακλήσεως, τοῖς παλαιουσιν ἐν θλίψεσι, καί ἐταζομένοις δεινοῖς μάστιξοι.

Σεσωσμένους προσάγαγε, τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου Καλλιπάρθενε, τούς ἐκ χώρας παραβάσεων, τεταπεινωμένους ἐπανήκοντας.

Στεναγμοῖς τέ καί δάκρυσιν, ἐπικαμπτομένη τοῖς τῶν προσφύγων σου, τάς ὁδύνας τούτων κούφισον, ὦ Αἰκατερίνα τῇ σῇ χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης κυήσασα, τόν ὥραϊον κάλλει Χριστόν, Πανάμωμε, οὐ καμού τοῖς ὥραιότησι, θέλξον πανολβίως τήν διάνοιαν.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Θραῦσον τήν ἰσχύν τοῦ δολίου πολεμήτορος, τοῦ ἐπιτιθεμένου καθ' ἡμῶν, μανικῶς Αἰκατερίνα καλλιπάρθενε.

Ἐκχεον ἡμῖν, πρεσβειῶν σου τήν χρηστότητα, καί ὑγίασον ἡμᾶς ὀλοτελῶς, τούς κατ' ἄμφω ἀσθενοῦντας σεμνοπάρθενε.

Ἴδοιμι σεμνή, ἐν καιρῷ τῶν περιστάσεων, τήν θερμήν σου καί ταχείαν ἀρωγήν, μεταβάλλουσιν τῶν πόνων τήν τραχύτητα.

Θεοτοκίον

Ἡ τόν ἀγαθόν, σωματώσασα δί' ἔλεος, τήν ἀθλίαν μου οἰκτείρησον ψυχήν, καί ἀγάθυνον αὐτήν θεοχαρίτῳ.

Ὦδή στ´. Ἰλάσθητι μοί Σωτήρ

Μαρτύρων περιφανές, ὡς ἀληθῶς σεμνολόγημα, Αἰκατερίνα σοφή,
ἡμᾶς καθοδήγησον, πρὸς τριῖβον σωτήριον, θείων μαρτυρίων, τοῦ
λαμπρῶς σέ μεγαλύναντος.

Ἐκ πλήθους ἀμαρτιῶν, εἰς πλήθος θλίψεων ἔφθασα καὶ καταιγίδες
κακῶν, νῦν περιδονοῦσι μέ, ἀλλὰ σύ προφθάσασα, ὦ Μεγαλομάρτυς,
τῆς ὁρμῆς μέ λύτρωσαι.

Νεκρώσασα ἀληθῶς, ταῖς ζωηφόροις πρεσβείαις σου, σαρκός μου τάς
ἐκτροπᾶς, τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, καὶ ταύτην καρδίωσον, πρὸς ζωῆς
ἀρίστης, ἀναβάσεις μεγαλώνουμε.

Θεοτοκίον

Ποικίλοις περισπασμοῖς, καὶ πειρασμοῖς περιπέπτωκα, τοῦ ψεύδους τάς
ἀπαρχᾶς, ὁ τάλας δρεπόμενος, ἀλλ´ ὦ Ἀειπάρθενε, σύ ἐπάκουσόν μου,
καὶ εἰρήνευσον τὸν βίον μου.

Διασῶσον Παρθενομάρτυς τοῦ ψόγου Αἰκατερίνα, ἐκ ποικίλων
ἀρρωστημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς ἐκζητούντας τὴν θεῖαν σου
προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ´ ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β´. Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα

Εὐσπλαχνία χρωμένη ὦ σεμνή, εὐμενῶς τάς ἱκεσίας ἡμῶν ἐνωτίζου,
ὄρεξον ἡμῖν τὴν σὴν ἀντίληψιν, βλύσον τῶν χαρίτων σου τὰ ρεύματα,
τοῖς σοί καταφεύγουσιν, ἐκ πόθου ἐκάστοτε, Αἰκατερίνα Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα.

Προκείμενον

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοί, καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

Στίχος: Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τούς πόδας μου, καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. (Ε΄. 4-34)

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Μάρτυς καλλιπάρθενε, Αἰκατερίνα Θεοφρον, ἄνθος καθαρότητος καὶ σοφίας ὄργανον, παναρμόνιον, τῶν δεινῶν ρύσαι μέ, καὶ σκολιωτάτην, σοφισμάτων τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐν σεμνότητι, καὶ δικαιοσύνη πορεύεσθαι, ἀξιώσον μέ δέομαι, ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τῷ ρέοντι, ὥς ἂν θεαρέστως, βιώσας τῶν ἀγέρων ἀγαθῶν, μέτοχος γένωμαι ἔνδοξε, τῇ θερμῇ δεήσει σου.

Ὦδὴ Ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων

Ρεῖθροις πηγῶν ἐκ σωτηρίου, καταπράΰνον παθῶν μου τάς καμίνους, καὶ πρὸς ὕδωρ τερπνόν, ζωῆς καὶ ἀπαθείας, Αἰκατερίνα πάνσοφε, ἴθυνον μέ ταῖς εὐχαῖς σου.

Ἐχουσα Μάρτυς παρρησίαν, τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μή ἐλλίπης αἰεὶ, θερμῶς καθικετεύειν, Αἰκατερίνα πάνσοφε, ὑπὲρ τῶν σοῖ προσιόντων.

Συναψον Μάρτυς τὴν ἀγάπην, καὶ ἀπλότητι καὶ τὴν φιλαδελφίαν, τούς τήν σὴν εὐλαβῶς, αἰτοῦντας μεσιτείαν, καὶ τῶν σκανδάλων κόπασον, ἅπασαν ὁχλαγωγίαν.

Βλέμματι Μάρτυς φιλευσπλάχνῳ, κατοικτεῖρησον ἡμᾶς χειμαζομένους, καὶ εἰρήνην στερρᾶν, καὶ ψυχικὴν γαλήνην, Αἰκατερίνα βράβευσον, τοῖς πιστῶς σέ εὐφημούσι.

Θεοτοκίον

Ἐλαιον θείων οἰκτιρμῶν σου, καί χρηστότητος τόν γλυκερόν
χειμάρρουν, τοῖς ἐν πόνοις πολλοῖς, δεινῶς ὀδυνωμένοις, ἐπὸμβρησον
Πανάμωμε, ὡς κρουνός τῆς εὐσπλαχνίας.

Ὦδὴ Η΄. Τόν Βασιλέα

Ἰσχύν καί ρώμην, κατά παθῶν ὀλεθρίων, τῇ πρεσβείᾳ σου Αἰκατερίνα
δίδου, τοῖς ὑπερυψούσι, τόν σέ ἐνισχυκότα.

Ἄνωθεν σκέπεις, τοὺς ἀτενίζοντας Μάρτυς, πρὸς τὴν ἔνθερμον καί
κραταιάν σου σκέπην, τοὺτους λυτρομένη, πολυειδῶν κινδύνων.

Ἰλεων Μάρτυς, καί εὐμενῇ τοῖς σοῖς δούλοις, τόν νυμφίον σου θές ὦ
Ἀθληφόρε, ὡς πολλά πρὸς τοῦτον, ἰσχύουσα θεοφρον.

Θεοτοκίον

Σωτηριώδη καταφυγὴν εὖ εἰδῶς σέ, τὴν ἐλπίδα μου τῆς σωτηρίας Κόρη,
τῇ σὴ δυναστεία, ἀνέθηκα εἰς τέλος.

Ὦδὴ Θ΄. Κυρίως Θεοτόκον

Ἀγγέλων συμπολίτις, Αἰκατερίνα οὔσα, μή διαλίπης ἡμᾶς ἐποπτεύουσα,
τούς ἀκλινεῖ διανοία σοί προσανέχοντας.

Μαστίγων ψυχοφθόρων, καί πάσης ἐπηρείας, ἀμεταπτώτους ἡμᾶς
διαφύλαττε, Αἰκατερίνα Θεοφρον ἀξιοθαύμαστε.

Ἥλιου τοῦ ἀδύτου, τὴν αἴγλην δεχομένη, Αἰκατερίνα Παρθένων
ῥαΐσμα, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον

Ναόν μέ φωτοφόρον, τῆς θείας ἐπιπνοίας, δί' ἐναρέτου ζωῆς Κόρη
ἔργασαι, τόν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντα σέ.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν
ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ
μεγαλύνομεν.

Χαῖρε τῆς σοφίας μύστις λαμπρά, καί τῆς εὐσεβείας δημηγόρος
περιφανής. Χαίροις παρθενίας, ἡ εὐπνους μυροθήκη, Αἰκατερίνα
Μάρτυς, ἀξιοθαύμαστε.

Σώματος ἐμπρέπουσα καλλονή, καλή καί ὡραία, ἀναδείχθης καί τήν
ψυχὴν, τῷ ὡραίῳ κάλλει, ὑπὲρ υἱοῦς ἀνθρώπων, καί τούτῳ ἐνυμφεύθης
ἀφθόρως ἔνδοξε.

Χαίροις καλλιπάρθενε εὐκλεής, χαίροις τῶν Παρθένων, καί Μαρτύρων ἡ
κορωνίς. Χαίροις τοῦ Σωτῆρος, ἡ πανολβία νύμφη, σεμνή Αἰκατερίνα
ἡμῶν βοήθεια.

Τῆς Ἀλεξανδρείας ὄφθης βλαστός, καί Σιναίου ὄρους, ἀντιλήπτωρ καί
ἀρωγή, καί πάσης Ἐκκλησίας, λαμπάς τηλαυγεστάτη, Αἰκατερίνα ἄνθος
ἀγνείας εὖοσμον.

Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τόν Χριστόν, ἀγλαῶς ὁρώσα, τόν νυμφίον
σου τόν σεπτόν, αὐτόν ἐκδυσώπει, σοφή Αἰκατερίνα, ἡμῖν
παρασχεθῆναι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Σκέπη καί ἀντίληψις καί φρουρός, ἔσο Ἀθληφόρε, τοῖς τιμῶσι σέ
εὐλαβῶς, νόσων καί κινδύνων, καί πάσης ἄλλης βλάβης, ἡμᾶς
ἐκρυομένη, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς
τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον...

Απολυτίκιον Ἦχος πλ. ᾠ΄.
Τόν Συνάναρχον Λόγον

Τήν Πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τήν θείαν
καί πολιοῦχον Σινά, τήν βοήθειαν ἡμῶν καί ἀντίληψιν, ὅτι ἐφίμωσε
λαμπρῶς, τούς κομψούς τῶν ἀσεβῶν του Πνεύματος τή δυνάμει. Καί
νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πάσι τό μέγα ἔλεος.

40 Κύριε ἐλέησον

Εἶτα Προσόμοιον. Ἦχος Β΄, Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Μάρτυς καλλιπάρθενε Χριστοῦ, νύμφη εὐκλεής του Σωτῆρος,
Αἰκατερίνα σοφή, σῶζε τούς ἱκέτας σου, ἐκ πάσης θλίψεως, καί δεινῶν
περιστάσεων, καί νόσων καί πόνων, καί πάσης φανλότητος τοῦ
κοσμοκράτορος. Σοῦ γάρ ἡ πρεσβεία μεγίστην, κέκτηται ἰσχύν
Ἀθληφόρε. Μή οὖν ὑπερίδης τούς τιμώντας σέ.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ
ὑπό τήν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.